

आख्यायिकायाविधित्सितमाह तस्मादिति वायुर्वेदरूपोवेगेनोच्चार्यमाणः एवंवायुवायुकृतभयजनकोभवति तेनचतद्वल्लज्जगद्वपंवेदरूपंवापीडितंभवतिअतोमहावायौवायतिवातिसतिनाप्येतव्यमित्यर्थः
॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इतिशांति०नै०भा०अष्टाविंशत्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३२८ ॥ ॥ ७ ॥ आत्मज्ञानेनसंचितक्रियमाणयोःकर्मणोर्दाहाश्लेषौभवतःप्रारब्धंतुज्ञानेनाप्यपरिहार्यमिति
सर्वत्रसिद्धं योगीतुनिर्विकल्पकसमाध्यभ्यासेनवासुलभावत्गृहाद्गृहान्तरमिवदेहादेहान्तरंप्रविश्यवाशुकवद्यथेष्टदेहत्यागेनवादेहसिःस्थ्यावादेहारंभकंकर्मप्रतिबधातिउच्छिनत्तिवेतिदर्शयितुंशुकोत्पतनमारभ्य

तस्माद्वल्लविदोवेदान्नाधीयंतेतिवायति ॥ वायोर्वायुभयंत्युक्तं ब्रह्मतत्पीडितं भवेत् ॥ ५६ ॥ एतावदुक्तावचनं पराशरसुतः प्रभुः ॥ उक्तापुत्रमधीष्वेतिव्योमगं
गामगात्तदा ॥ ५७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०मोक्ष०शुकोत्पत्तिर्नामअष्टाविंशत्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३२८ ॥ ॥ ७ ॥ भीष्मउवाच
एतस्मिन्नंतरेशून्येनारदःसमुपागमत् ॥ शुक्रंस्वाध्यायनिरतंवेदार्थान्प्रष्टुमीप्सया ॥ १ ॥ देवर्षितुशुकोदृष्ट्वानारदंसमुपस्थितं ॥ अर्घपूर्वेणविधिनावेदोक्तेना
भ्यपूजयत् ॥ २ ॥ नारदोथाब्रवीत्सीतोबृहधर्मभृतांवर ॥ केनत्वांश्रेयसावत्सयोजयामीतिहृष्टवत् ॥ ३ ॥ नारदस्यवचःश्रुत्वाशुकःप्रोवाचभारत ॥ अस्मिन्लो
केहितंयत्स्यात्तेनमांयोक्तुमर्हसि ॥ ४ ॥ नारदउवाच तत्त्वंजिज्ञासतांपूर्वमृषीणांभावितात्मनां ॥ सनत्कुमारोभगवानिदंवचनमब्रवीत् ॥ ५ ॥ नास्तिवि
द्यासमंचक्षुर्नास्तिसत्यसमंतपः ॥ नास्तिरागसमंदुःखंनास्तित्यागसमंसुखं ॥ ६ ॥ निवृत्तिःकर्मणःपापात्सततंपुण्यशीलता ॥ सदृत्तिःसमुदाचारःश्रेयएतद
नुत्तमं ॥ ७ ॥ मानुष्यमसुखंप्राप्ययःसज्जतिसमुत्थति ॥ नालंसदुःखमोक्षायसंयोगोदुःखलक्षणं ॥ ८ ॥ सक्तस्यबुद्धिश्चलतिमोहजालविवर्धनी ॥ मोहजाला
वृतोदुःखमिहचामुत्रसोश्रुते ॥ ९ ॥ सर्वोपायात्तुकामस्यक्रोधस्यचविनिग्रहः ॥ कार्यःश्रेयोर्थिनातौहिश्रेयोघातार्थमुद्यतौ ॥ १० ॥ नित्यंक्रोधात्तपोरक्षेच्छि
यंरक्षेच्चमत्सरात् ॥ विद्यांमानावमानाभ्यामात्मानंतुप्रमादतः ॥ ११ ॥ आनृशंस्यंपरोधर्मःक्षमाचपरमंबलं ॥ आत्मज्ञानंपरंज्ञानंसत्याद्विद्यतेपरं ॥ १२ ॥
सत्यस्यवचनंश्रेयःसत्यादपिहितंवदेत् ॥ यद्रूतहितमत्यंतमेतत्सत्यंमतंमम ॥ १३ ॥ सर्वारंभपरित्यागीनिराशीर्निष्परिग्रहः ॥ येनसर्वपरित्यक्तंसविद्वान्सच
पंडितः ॥ १४ ॥ इंद्रियैरिंद्रियार्थान्यश्चरत्यात्मवशैरिह ॥ असज्जमानःशांतात्मानिर्विकारःसमाहितः ॥ १५ ॥

ते अतएवयोगीज्ञानिभ्योपिमहानितिगीतास्वप्युक्तं तपस्विभ्योधिकोयोगीज्ञानिभ्योपिमतोधिकइति तत्रतावद्व्योक्तद्वयस्यहानार्थतुच्छत्वंप्रदर्शयतेनारदवाक्येन एतस्मिन्नंतरेइत्यादिना शुक्रंनारदउपागमत्शु
क्रोवेदार्थान्प्रष्टुमीहयानारदमभ्यपूजयदितिसंबंधः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥